

lys, Folketinget skal overveje, hvilke rammer ordensmagten og domstolene skal have for deres virksomhed i kampen for at opklare og bekæmpe forbrydelser.

Lovgivningsmagten skal efter min mening stille midler til rådighed, så landets borgere kan leve trygt og fredeligt og i størst mulig udstrækning beskyttet imod kriminalitet. Det er for den konservative folketingsgruppe magtpåliggende at fastslå, at bekæmpelse af rockerkriminalitet og organiseret kriminalitet ikke må medføre, at grundlæggende hensyn til retssikkerheden tilsidesættes. Sagt lige ud skal vi dels tilgodese retssikkerheden og dels sikre os, at vi ikke umuliggør myndighedernes arbejde med at opklare alvorlig kriminalitet ved at opstille så skrappe krav, at myndighederne reelt må give op.

Men vi kan jo også tilgodese begge krav, såvel retssikkerheden som det at give politiet bedre muligheder i deres efterforskning. Det viser den handlingsplan, som en arbejdsgruppe under Justitsministeriet fremkom med i marts måned. Vi finder, at den balancerer fint mellem hensynet til retssikkerheden, og samtidig erkender den, at vi i Danmark ikke mere lever på Frode Fredegods tid. Den erkender, at de retsregler og efterforskningsmuligheder, som var gode nok for en generation eller to siden, ikke slår til i dag, hvis vi vil sikre os, at også de stærkeste, de bedst organiserede og de mest hensynsløse kriminelle kan pågribes og dømmes.

Lad mig knytte et par kommentarer til nogle af de femten konkrete forslag i handlingsplanen. Vi kan helt tilslutte os, at der nedsættes en arbejdsgruppe for at overveje at udforme et egentligt vidnebeskyttelsesprogram, et program, der f.eks. kan medføre, at vidner i rockersager for fremtiden skal have lov til at være forklædte eller sidde bag en skillevæg, når de afhøres.

Vi kan også acceptere, at vidner skal have mulighed for at få et nyt navn, nyt personnummer, ny identitet samt økonomisk støtte til at flytte fra den ene ende af landet til den anden, hvis det skønnes nødvendigt. Men vi tvivler nok på, om det i praksis vil være en egnet og anvendelig løsning. Dertil er Danmark nok geografisk for lille.

For mig og for den konservative folketingsgruppe er der ingen tvivl om, at den bedste, den rigtigste og den mest effektive vidnebeskyttelse, der findes i forbindelse med grov kriminalitet, er muligheden for, at vidnet kan optræde anonymt. Muligheden for at anvende anonyme vid-

ner i særlige tilfælde støttes af et overvældende flertal i Retsplejerådet, det støttes af den afgående rigsadvokat, det støttes af alle politiets organisationer og et overvældende flertal i befolkningen, så det er stadig den mulighed, som Det Konservative Folkeparti satser på skal være gældende ret, og vi giver ikke op.

Forslagene i rapporten er forslag, som kan give en lille effekt, men vil man virkelig opnå det, der er behov for: at vidner tør stå frem og vidne også i disse alvorlige sager, så må vi have indført anonyme vidner og stadig væk efter en konkret afgørelse af en domstol i den enkelte sag. Dermed er retssikkerheden tilgodeset.

Vi kan tilslutte os, at der fremover bliver mulighed for – igen efter en dommerkendelse – at tillade telefonaflytning, når der er begrundet mistanke om vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller tyveri af særlig grov beskaffenhed.

Muligheden for at anvende private eller civile som agenter kan vi også tilslutte os. Et forslag i overensstemmelse med dette blev fremsat for snart 10 år siden på baggrund af en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget, og vi er fortsat enige både i betænkningen og i forslaget.

Når brugen af civile agenter skal drøftes – og det skal det jo til efteråret – bør man også lægge meget vægt på, hvad arbejdsgruppen har udtalt. Den siger, at det er af stor betydning for at kunne ramme bagmændene bag den organiserede kriminalitet, at der skabes mulighed for, at ikke-politifolk, det vil altså sige civile, kan infiltrere de kriminelle organisationer. De, der ikke vil være med til det, er dermed også med til at sige, at der så i en lang række sager ikke er mulighed for at domfælde bagmændene, og det er bestemt ikke til gavn for retssikkerheden for det store flertal af lovlydige borgere i dette land.

Arbejdsgruppen foreslår også, at det overvejes at ændre straffeloven, således at der som f.eks. i England og andre lande bliver mulighed for at konfiskere gevinsten ved organiseret kriminalitet, hvis den dømte ikke kan sandsynliggøre, at pengene er skaffet på lovlig vis, det vil altså sige omvendt bevisbyrde, ved konfiskation af bl.a. udbyttet fra narkokriminalitet. Det synes vi er en god idé.

Endelig finder vi det rigtigt, at det gøres strafbart bevidst at vildlede politiet ved f.eks. at give en mistænkt et falsk alibi. Det skal jo her holdes for øje, at det er lovligt og tilladt at nægte at udtale sig til politiet, mens det allerede i dag er strafbart at skjule en mistænkt eller at hjælpe